

(๒๓)

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๒/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๖๘

วันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลปกครองกลาง ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (พันตำรวจโท ธเทพ ไชยชาญบุตร) ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๖๘/๒๕๖๗ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามคำโต้แย้งและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พันตำรวจโท ธเทพ ไชยชาญบุตร ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำนักงานกำลังพล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และกองทะเบียนพล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลปกครองกลางว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการ กลุ่มงานนิติกรด้านการเสริมสร้างและพัฒนาวินัย กองวินัย สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำบัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับการ สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยผู้ฟ้องคดีมีรายชื่อในบัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองผู้กำกับการ ประเภทตำแหน่งทั่วไป ลำดับที่ ๑๖๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการจัดลำดับอาวุโสไม่ถูกต้อง เนื่องจากไม่ได้นำระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเคยดำรงตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ระดับชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ซึ่งถือเป็นตำแหน่งเทียบเท่ากับตำแหน่งรองผู้กำกับการตามคำสั่งรับโอนผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการมานับรวมในการจัดลำดับอาวุโส ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทบทวนการจัดทำบัญชีลำดับ

- ๒ -

อาวุธ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำบัญชีลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับการ สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีถูกตัดรายชื่อออกจากบัญชี ลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจระดับรองผู้กำกับการ ประเภทตำแหน่งทั่วไป ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการ พิจารณาระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ (ก.พ.ค.ตร.) และขอความเป็นธรรมจากผู้บังคับการกองทะเบียนพล คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยผู้บัญชาการสำนักงาน กำลังพลแจ้งว่า ข้อกำหนด ก.ตร.ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดว่า การจัดลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจกรณีผู้ไม่เคยดำรงตำแหน่งข้าราชการตำรวจในระดับตำแหน่งเดียวกับ ที่รับโอนหรือบรรจุกลับให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในระดับนั้นตั้งแต่วันที่รับโอนหรือบรรจุกลับ ไม่นับรวมระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นสำหรับการจัดลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจ และ ผู้บังคับการกองร้องทุกข์แจ้งว่าเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และการสรุปสำนวน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการจัดทำบัญชีลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจระดับรองผู้กำกับการ ประเภทตำแหน่งทั่วไป ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่ถูกต้องและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ ศาลปกครองกลางเพิกถอนพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ข้อกำหนด ก.ตร.ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ วรรคสอง และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง (๔) วรรคสอง วรรคสาม และ วรรคสี่ และแก้ไขประกาศการจัดลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับการ สังกัด สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองกลาง ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง และข้อกำหนด ก.ตร.ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ วรรคสอง ที่บัญญัติให้การนับระยะเวลาเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ผู้กำกับการ โดยให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง ไม่นับระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีโอนไปดำรงตำแหน่ง ในส่วนราชการอื่นรวมในการจัดทำบัญชีลำดับอาวุธข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับการ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสต้องรอเวลาในการจัดลำดับอาวุธออกไปอีกสองปี และใช้เวลาในการต่อสู้คดี จนกว่าจะเสร็จสิ้น เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดี ไม่เป็นไปตามหลักการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพ ของบุคคล เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

- ๓ -

มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ศาลปกครองกลางเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม ซึ่งศาลปกครองกลางจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือไม่ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ศาลปกครองกลางจะใช้บังคับแก่คดี เมื่อผู้ฟ้องคดีโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัตินี้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งรับไว้พิจารณาวินิจฉัย เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำความเห็นและจัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำความเห็นและจัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จัดส่งสำเนารายงานการประชุมและสำเนาบันทนาการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) พุทธศักราช ๒๕๖๔ สำเนารายงานการประชุมและสำเนาบันทนาการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) พุทธศักราช ๒๕๖๕ สำเนารายงานการประชุมและสำเนาบันทนาการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. รัฐสภา ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕๑ และสำเนารายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. รัฐสภา

๒. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดทำความเห็นสรุปได้ว่า การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการจัดลำดับอาวุโสผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการดำรงตำแหน่งสูงขึ้นในกรณีข้าราชการตำรวจ

- ๔ -

ที่โอนไปรับราชการในหน่วยงานอื่นและกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตำรวจนั้น ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๒๕๒/๖๕๖๓) กำหนดให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาทวิคูณ โดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ก.ตร. จะมีมติลดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการขึ้นไปเฉพาะบุคคลใดเป็นกรณี ๆ ไปเป็นการเฉพาะให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ก็ได้ มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวน ก.ตร. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและแก้ไขปัญหกรณที่บางตำแหน่งมีผู้มีความสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้จำนวนน้อย อย่างไรก็ตามได้มีการพิจารณาแก้ไข โดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติแนวทางการนับระยะเวลาไว้ว่า ให้ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาทวิคูณ โดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เว้นแต่เป็นกรณีข้าราชการตำรวจที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือแต่งตั้งเลื่อนขึ้นเป็นสัญญาบัตรครั้งแรก หรือข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในวาระประจำปี ให้มีการนับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

๓. นายกรัฐมนตรีและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จัดทำความเห็นในแนวทางเดียวกันสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๘๘ บัญญัติให้ ก.ตร. ออกกฎ ก.ตร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจไว้ให้ชัดเจน แน่นนอน โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจเพื่อใช้ในการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง การกำหนดวาระประจำปี การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การนับจำนวนตำแหน่งว่าง การคำนวณสัดส่วนอาวุโสเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การจัดประเภทตำแหน่งเพื่อใช้ในการคำนวณสัดส่วนอาวุโสเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๗ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นสำหรับข้าราชการตำรวจในกลุ่มประเภทต่าง ๆ ให้แตกต่างกันเพื่อความเหมาะสมและชัดเจน โดยข้าราชการตำรวจที่โอนไปรับราชการในหน่วยงานอื่นและกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตำรวจมีการกำหนดวิธีการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งไว้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากโครงสร้างระบบตำแหน่ง จำนวนระดับตำแหน่ง และการเจริญเติบโตของแต่ละระดับตำแหน่งในส่วนราชการต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความแตกต่างในการเทียบโอนระดับตำแหน่งระหว่างส่วนราชการ จึงต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็น ความต้องการของหน่วยงาน ความสมัครใจ และความเหมาะสมกับตำแหน่งเป็นสำคัญ โดยที่การนับ

- ๕ -

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการจัดลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามกฎหมาย ก.ตร. ดังกล่าวเป็นการดำเนินการคนละกรณีกัน มีหลักการเหตุผล และเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๐ เป็นการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการตำรวจเพื่อแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียน ซึ่งยังคงให้สิทธิในการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียนในส่วนที่เทียบระดับตำแหน่งระหว่างกันได้ และยังคงสิทธิประโยชน์พื้นฐานในการนับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนการจัดลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจเพื่อใช้ในการคัดเลือกแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามข้อ ๙ เป็นการนับเฉพาะระยะเวลาที่รับราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น เนื่องจากข้าราชการตำรวจมีภารกิจ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากข้าราชการประเภทอื่น ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาตินานกว่า ย่อมมีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากกว่า อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อราชการตำรวจมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการอื่น

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ความเห็นและข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเอกสารประกอบแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้แสดงเหตุผลประกอบคำโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสี่ อย่างไร ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในส่วนนี้ และเห็นว่าคดีเป็นปัญหาข้อกฎหมายและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงยุติการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง กำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นนั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิด

- ๖ -

สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น” วรรคสอง บัญญัติว่า “สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีกฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ” วรรคสาม บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้” มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย” วรรคสอง บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง” และมาตรา ๒๗ วรรคสาม บัญญัติว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้”

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีเหตุผลในการประกาศใช้เพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับหน้าที่ อำนาจ ภารกิจของตำรวจ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจให้เกิดประสิทธิภาพ โดยโอนย้ายภารกิจที่ไม่ใช่ภารกิจหลักออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นภารกิจหลักและบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจให้เกิดประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มสายงานต่าง ๆ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจในแต่ละกลุ่มสายงานสามารถเจริญเติบโตตามกลุ่มสายงานด้วยความรู้ความชำนาญในสายงานของตน การกำหนดกระบวนการในการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่งไว้ให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงอาวุโส ความรู้ความสามารถ และความพึงพอใจในบริการที่ประชาชนได้รับ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งการกำหนดระบบคุณธรรมให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นที่พึงของข้าราชการตำรวจในการปลดเปลื้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา รวมทั้งให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ เพื่อเป็นกลไกสำหรับประชาชนในการร้องเรียนการปฏิบัติที่ไม่ชอบของข้าราชการ

- ๗ -

ตำรวจอันเป็นการปลดเปลื้องทุกข์ของประชาชนที่เกิดจากการกระทำของตำรวจ ตลอดจนให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ โดยการให้เงินอุดหนุนแก่สถานีตำรวจเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนั้น และจัดตั้งกองทุนเพื่อการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา เพื่อเป็นแหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๔) ที่บัญญัติให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม ในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ หมวด ๓ การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนชั้นเงินเดือน มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ ... (๘) ตำแหน่งผู้กำกับการ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโทหรือพันตำรวจเอก และเคยดำรงตำแหน่งระดับรองผู้กำกับการมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี (๙) ตำแหน่งรองผู้กำกับการและสารวัตรใหญ่ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโท และเคยดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ...” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาวิเศษ โดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เว้นแต่ (๑) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือแต่งตั้งเลื่อนชั้นเป็นสัญญาบัตรครั้งแรก หากนับระยะเวลาดังแต่วันที่เริ่มเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรถึงวันที่ ๓๐ กันยายน มีระยะเวลารวมแล้วไม่น้อยกว่าแปดเดือน ให้นับเป็นหนึ่งปี (๒) ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในวาระประจำปี ไม่ว่าจะได้รับการแต่งตั้งเมื่อใดก็ตาม ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายน เป็นหนึ่งปี”

ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ว่า การนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และการจัดลำดับอาวุโสสำหรับผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการดำรงตำแหน่งสูงขึ้นตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ให้นับระยะเวลาดำรงตำแหน่งจริง ไม่นับระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีโอนไปดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นรวมในการจัดทำบัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับการ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสต้องรอเวลาในการจัดลำดับอาวุโสออกไปอีกสองปี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ซึ่งกำหนดหลักการทั่วไปเพื่อรับรองหรือคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล และกำหนดเงื่อนไขการใช้สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลในการที่จะกระทำการใด ๆ ที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

- ๘ -

มิได้ห้ามหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพไว้ สำหรับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่กำหนดแนวทางการนับระยะเวลาอันเป็นหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่งข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นไปตามหลักการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพและเงื่อนไขในการใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ รับรองไว้ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม

ส่วนข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ที่ไม่นับระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีโอนไปดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นรวมในการจัดทำบัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับ การทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสต้องรอเวลาในการจัดลำดับอาวุโสออกไปอีกสองปี เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ แก่ขอบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มสายงานต่าง ๆ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจเจริญเติบโตตามกลุ่มสายงานด้วยความรู้ ความชำนาญในสายงานของตน และกำหนดกระบวนการในการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่งไว้ให้ชัดเจน มาตรา ๗๖ วรรคสอง บัญญัติให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับสารวัตรขึ้นไป ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงอาวุโส ความรู้ความสามารถ ทักษะ ความสมัครใจ และความจำเป็นของทางราชการ ประกอบกัน และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ซึ่งมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไว้ว่า การแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศใด เคยดำรงตำแหน่งใดมาแล้วเป็นระยะเวลาเท่าใด และวรรคสอง กำหนดแนวทางในการนับระยะเวลาซึ่งเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่ง ข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่งไว้ว่า ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาที่วิฤต โดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เว้นแต่เป็นกรณีข้าราชการตำรวจที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือแต่งตั้งเลื่อนขึ้นเป็นสัญญาบัตรครั้งแรก หรือข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ในวาระประจำปี ให้มีการนับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ มาตรา ๘๘ บัญญัติให้ ก.ตร. ออกกฎ ก.ตร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจไว้ให้ชัดเจน แน่นนอน โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจเพื่อใช้ในการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง การกำหนดวาระประจำปี การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การนับจำนวนตำแหน่งว่าง การคำนวณ

- ๙ -

สัดส่วนอาวุโสเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การจัดประเภทตำแหน่งเพื่อใช้ในการคำนวณสัดส่วนอาวุโสเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ทั้งนี้ เพื่อรักษาความเที่ยงธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจ ซึ่ง ก.ตร. ออกกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยข้อ ๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียน เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๗๗ โดยมีการจำแนกหลักเกณฑ์และวิธีการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกลุ่มประเภทต่าง ๆ ออกเป็น ๖ กรณี คือ (๑) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งในวาระประจำปี (๒) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งนอกเหนือจากวาระประจำปี (๓) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือแต่งตั้งเลื่อนขึ้นเป็นสัญญาบัตรครั้งแรก (๔) ข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ (๕) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งเนื่องจากตำแหน่งเดิมถูกยกเลิกหรือถูกตัดโอนไปให้ส่วนราชการอื่น และ (๖) ข้าราชการตำรวจที่ถูกประจำหรือสำรองราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนในการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง โดยในส่วน of ข้าราชการตำรวจที่โอนไปรับราชการในหน่วยงานอื่น และกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตำรวจนั้น มีการกำหนดวิธีการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งไว้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากโครงสร้างระบบตำแหน่ง จำนวนระดับตำแหน่ง และการเจริญเติบโตของแต่ละระดับตำแหน่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและส่วนราชการต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความแตกต่างในการเทียบโอนระดับตำแหน่งระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับส่วนราชการอื่น ๆ ซึ่งในบางกรณีไม่สามารถเทียบระดับตำแหน่งกันได้ จำเป็นต้องกำหนดวิธีการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นสำหรับข้าราชการตำรวจที่โอนไปรับราชการในหน่วยงานอื่น และกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตำรวจไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นของทางราชการ ความต้องการของหน่วยงาน ความสมัครใจ และความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยในส่วนที่เทียบระดับตำแหน่งระหว่างกันได้สามารถนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียนได้ ซึ่งข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสำหรับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียนและมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ

- ๑๐ -

พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ จะถูกนำไปจัดเรียงลำดับอาวุโสตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการ ดำรง พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๙ ต่อไป โดยการจัดลำดับอาวุโสตามข้อ ๙ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการสำหรับการจัดทำลำดับอาวุโสข้าราชการดำรง เพื่อใช้ในการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการดำรง เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสำนักงานดำรงแห่งชาตินานกว่าเป็นผู้มีลำดับ อาวุโสสูงกว่า และให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาทวิคูณ การจัดลำดับอาวุโส ข้าราชการดำรงจะมีเจตนารมณ์ที่จะนับเฉพาะระยะเวลาการดำรงตำแหน่งตามประสบการณ์และความชำนาญ ของข้าราชการดำรงที่ปฏิบัติงานในสำนักงานดำรงแห่งชาตินั้น เนื่องจากข้าราชการดำรงมีการกิจ บกบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากข้าราชการประเภทอื่น ข้าราชการดำรง ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานดำรงแห่งชาตินานกว่าย่อมมีสมรรถนะในการปฏิบัติราชการดำรงได้ตรงกับ สายงานและมีประสิทธิภาพมากกว่า อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อราชการดำรงมากกว่าข้าราชการดำรง ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการอื่น โดยที่การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียนมีหลักการ เหตุผล และเจตนารมณ์ที่แตกต่างจากการจัดลำดับ อาวุโสสำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในแต่ละระดับตำแหน่ง จึงจำเป็นต้อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการนับระยะเวลาไว้แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดี ข้าราชการดำรงดังกล่าวยังคง สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐานในระบอบราชการในการนับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้

การที่พระราชบัญญัติดำรงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง กำหนดแนวทาง การนับระยะเวลาในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการดำรงไว้ว่า ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาทวิคูณ นั้น บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้ง และเลื่อนตำแหน่งข้าราชการดำรงให้เป็นไปตามความเหมาะสมและชัดเจนในการนับระยะเวลา การดำรงตำแหน่งในระดับต่าง ๆ โดยคำนึงถึงทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ และความเชี่ยวชาญ จากการปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการดำรงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการดำรง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นหลักประกันว่าข้าราชการดำรงจะได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง โยกย้าย และการเลื่อนตำแหน่ง บรรลู่วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติดำรงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญที่มุ่งเน้นการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ ดำรงและการขับเคลื่อนภารกิจของสำนักงานดำรงแห่งชาติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ ต่อสังคม ประเทศชาติ และสาธารณะ เมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับประโยชน์

- ๑๑ -

สาธารณะที่ประชาชนได้รับยอมเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน มีผลใช้บังคับในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

ดังนั้น พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เป็นไปตามหลักการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

- ๑๒ -

(คำวินิจฉัยที่ ๒๒/๒๕๖๘)

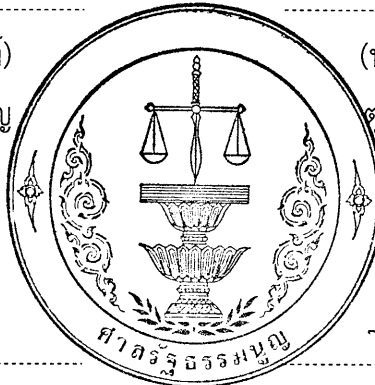
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฏมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารัฐ ทรงศิริไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ